

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem
omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S.
Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum
triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

Svmmarivm Homiliæ Decimænonæ Seqventis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52962)

S V M M A R I V M

HOMILIE DECIMENONÆ SEQVENTIS.

REPONIT nobis Euangelista dæmoniacum, surdum, cæcum, & mutum à Domino saluti restitutum. Articulis quinque describitur. Primus: declarat Diuinâ providentiâ dæmones in hoc mundo permitti in nostrum emolumentum. *a.* Secundus: ex diuina nasci providentiâ, multoties dæmonem in corpus accipere potestatem, illud que discruciare; quo nobis pateat, quid agat in anima, quâ illam grauitè dilaniet. *b.* Sicut Deus illam ingrediens, cum sit ipsa vita, vitæ peragit actiones. *c.* Tertius: vt in hoc homine constet, quâ aptè diabolo nomen conueniat *Exterminans*. *d.* Pariter vt intelligamus, præcipuam hanc esse diaboli mentem discerpere & perdere hominum animas, sicut aduentus Christi ea fuit ratio, diabolum ex animabus eijciendi. *Quartus:* vt in particulari singulos attendamus effectus, quos in anima dæmon operatur, ex ijs quos in huius viri corpore demonstrauit, quem cæcum *f.* surdum *g.* mutum que reddidit, licet etiam quosdam loquaces. *h.* alios tamen mutos efficit, præsertim ad suorum confessionem peccatorum. *i.* cui Deus nostram alligauit salutem pijsimâ suâ misericordiâ vt pote remedio faciliore. *k.* Quintus: vt hostium Christi detegamus nequitiam, qui ex sanctissimis operibus hauriebant blasphemandi materiam, quos ex confessione mulieris de turba, rubore confundit. *l.*

- §. 1. Possedit Diabolus Stagyrium. In controuersiam venit diuina providentiâ; verum indubium est in nostram illam bonum vigilare.
- §. 2. Quædam Deus creauit in mundo, quæ quibusdam licet sine uocamento porro sunt aliis emolumento, vt dæmones.
- §. 3. Posuit Deus in hoc mundo dæmones, quos nos costringat ad se recurrere; hoc quoque tantum illi possunt, quod illis facere ipse permittit.
- §. 4. Dæmones dissipatas dicimus, unde ad Deum recurrendum, vt eorum refrænes malitiam.
- §. 5. Erat mutum. Ex iis quæ diabolus in corporibus operatur, liquet quid in anima operetur.
- §. 6. Eques, quem vidit d. Ioannes, mors dicitur, diabolus est, Christo contrarius, qui
- vita nominatur.
- §. 7. Equus pallidus, cui insidet diabolus, peccatum est, & quocumque illud ingreditur; ingreditur & ille.
- §. 8. Velut Rex regnum suum; ita animam perambulat diabolus peccatoris: collige qua ratione mortuum sui tractaturus.
- §. 9. Peius est diabolum animam occupare quàm corpus, in quod aliquoties, nullo mortali præuo ingreditur, quinimo ex Dei beneficio.
- §. 10. Vocat D. Hieronymus diabolum Dei questionarium: vt in Iob & alijs manifestè patuit.
- §. 11. Cum fortis armatus. Præclarissimè rationibus probat hodie Christus se Regem diabolo fortiozem.
- §. 12. Erat mutum. Opposita Christus & diabolus obuenit officia, & quisque suo

Ecc 2

hoc

hoc in homine fugebatur

- §. 13. Erat eiciens. Diabolum Christus corporibus expellebat, qui eum venerat animabus expulsurus. Declarat D. Vincentius questionem scitu dignissimam.
- §. 14. Erat eiciens. Insistebat Christus eiectioni demonis ex anima, qui cum ipsis muscu sic importunior, vocatur Beelzebub.
- §. 15. Erat mutum. Excecat diabolus, quo perdidit Dauidem; & senioribus nocuit Ezechielis.
- §. 16. Aures ocludit diabolus anima: passer est, qui verbum surripit.
- §. 17. Eos qui tacere deberent reddidit diabolus loquaces, ut propheta: Regis Achab.
- §. 18. Migno sunt de rimento demones loquaces, quibus imperatur, velut: Fy honibus, silentium.
- §. 19. Loqui conuenit in confessione, & mulier lapidatur taciturna.
- §. 20. Oris confessionem postulat Christus; nec enim cordis sufficit contritio, ubi oris confessio est possibilis.
- §. 21. A principio voluit Deus confessionem,

hanc in lege precepit, & coram D. Ioanne illam agebant, & licet in absolutam, non tamen inutilem.

- §. 22. Veru illa & S. Præcurſori sine absolutione confessio nostra demonstrat ut excellentiam, ita & facilitatem.
- §. 23. Non potest salu tua faciliore, quam verbu tuu, alligari remedio.
- §. 24. Vitulos labiorum postulat Deu, id est claram & inexcusatam peccatorum confessionem.
- §. 25. Detrahit a confitere larua, ne illam Regina propheta Abia conferas obiectionem, sed me illam Anania, & Saphira D. Petro.
- §. 26. Committere peccata, non confiteri, pudeat. Optimus Confessarius: B. Ludouicus Bertrandus.
- §. 27. In Beelzebub eicit demonia. Hoc Indæorum iudicium, peccatorum eorum prodit malitiam. Aspidum ouis comprantur D. Cypriani at exitur argumentum.
- §. 28. Extollens vocem mulier. Conuincit illos D. Cypriani discursus ut effeax, ita & subtilis, mulierisque de turba testimonium.

HOMILIA XIX. DE DÆMONIO MUTO.

Dominica tertia Quadragesimæ.

Erant Iesus eiciens demonium & illud erat mutum. Luc. II:

R^o 3

I.
Tres hic
personæ
designantur.

Tres hominum species sacri Evangelij hinc nobis diuinus ille pictor, & historiographus Lucas exhibet, quorum vnusquisque sibi proprio sedulus imedit officio: sunt Dæmon, Christus, & Pharisei. Dæmonis munus est nocere, malum inferre, quo-

circa illum delineat hominis pauperis arcem corporis occupantem, infamis miseram maia torquentem, quem ablatis cunctis sensibus, serdum, cæcum mutumque reddiderat: sibi velut firmissimum præsidium. Christo incumbit saluare, ut autem hoc declaret, nomen suscepit Iesus quod præfert Saluatorem, vnde illum mortalibus offert hoc in illo homine munus obuentem, eum de ore leonis infernalis extrahentem.